

[Hans Nielsen.]

I Modsætning til Oppositionen kan jeg sige om de to Regeringspartier, at de i godt og ondt har rettet sig efter det gamle gode Ord i dansk Politik, at Ærlighed er den bedste Politik (Munterhed)... Ja, det morer dem derovre paa den anden Side, men den ler sidst, som ler bedst, husk vel paa det! (Stormende Munterhed)... Ja, undskyld, jeg traadte i den højtærede Undervisningsministers Fodspor, den højtærede Undervisningsminister er ogsaa en Gang kommet til at sige lidt anderledes, end han egentlig mente. Jeg mener altsaa: den ler bedst, som ler sidst.

Saaledes som de politiske og økonomiske Forhold her i Verden er beskafte, ikke alene i vort Land, men i alle Lande, paahviler det dem, der har Regeringen og Magten, at gøre Tidens Gerning. Det kan ikke altid være lige behageligt at regere under slige Forhold, og der kan være mange Situationer, hvor det er saare letkøbt og taknemmeligt at være Opposition. Jeg maa jo sige, at den Opposition, vi har, ikke har haft megen Glæde af det indtil denne Dag, og jeg haaber heller ikke, det skal lykkes den at faa det.

Jeg hørte ganske vist for nogle Dage siden, at man stod her paa denne Talerstol og vendte sig hoverende mod det radikale Parti, fordi det havde stemt for de indirekte Skatter, som Finansministeren har forelagt. Nu vel, disse indirekte Skatter var kun en Opfyldelse af et givet Løfte. Ifølge Kriseloven i Sommer skulde Regeringen skaffe forøgede Indtægter til Staten, dels ved direkte og dels ved indirekte Skatter. Regeringen mødte med disse indirekte Skatter, og selv om ingen af os syntes særlig godt om dem, stemte vi for dem og opfyldte i saa Henseende ærligt, hvad vi havde lovet.

Hvad har de andre Partier opfyldt indtil dette Øjeblik, hvad har de til Hensigt at opfylde af deres Løfter om direkte Skatter? Nej, de Herrer er ogsaa i saa Henseende upaalidelige. Det vil sikkert blive vanskeligt at faa fat i de Herrer; saa skal de holdes nær over Ilden, men jeg haaber ogsaa, Regeringen holder dem saa nær over Ilden, som det er muligt, ogsaa paa dette Omraade.

Men vi har altsaa paa dette Omraade, som jeg antager, der skal laves et stort Nummer af, gjort, hvad der var Tidens Gerning, og hvad der var nødvendigt, og vi har opfyldt de Løfter, som vi maatte give sidste Sommer. Vi har ved disse Lovforslag ikke alene skaffet Penge, men vi har

ogsaa værget nogle Virksomheder, som var ude for særlig store Vanskeligheder.

Jeg tror ikke, at man fra nogen Side skal være betænkelig derved, og hvis man synes, det er saa forfærdeligt, hvad der er sket ved denne Lejlighed, vil jeg henvise til, at England jo har paalagt en lang Række Toldskatter, først og fremmest 10 pCt. paa Flæsk og Æg, men derefter følger en meget lang Liste paa 20 pCt. og en hel Række Varer med $33\frac{1}{3}$ pCt., og de har endda været langt højere oppe. Disse engelske Toldsatser har ramt nogle af vore Eksportindustrier meget føleligt, saa jeg tror ikke, man fra nogen Side, heller ikke udenrigspolitisk set, har nogen virkelig Grund til at bebrejde os, hvad vi har gennemført. Tværtimod, det var, hvad der maatte gøres.

Vi har gennem Valutakontoret og gennem det foreliggende Forslag paa bedste Maade søgt at værge om det danske Arbejde og de danske Erhverv. Jeg har mange Breve fra Fabrikanter og mindre Haandværksmestre, særlig ude paa Landet og i Provinsbyerne, som skriver om, hvilken Situation de nu befinder sig i: efter at de saa at sige har levet i haabløs Tilstand Aar efter Aar uden at kunne faa deres Virksomheder nogen Vegne, er der nu sket en Forbedring, saaledes at det gaar nogenlunde for dem; de har Folk i deres Brød, som tjener Føden, og de har Udsigt til at kunne tøre deres Bedrifter videre, indtil Tiderne en Gang bliver bedre, alt for saa vidt vi bibeholder en Regulering nogenlunde i det Omfang, som Regeringen har foreslaet og Valutakontoret hidtil har praktiseret.

Jeg forsikrer Dem, at der sidder Tyvetusinder, ja, mange Gange 20 000 omkring i Landet, som spændt venter paa Resultatet af Behandlingen af det Lovforslag, der foreligger her, thi hvis der ingenting gennemføres fra den 1. November, er der Masser af Mestre og Fabrikanter, som med det samme kan lukke deres Virksomheder og lukke deres Arbejdere ud paa Gaden.

Det kan ikke være fremmed for det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal saa lidt som for det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Industriraadets Folk har for et Par Dage siden i Udvalget klart og tydeligt tilkendegivet os, at der ikke er Tale om at standse med Virksomheder, der beskæftiger Hundreder, men om at standse med Virksomheder, der beskæftiger mange Tusinde — jeg henviser specielt til hele den store Del af Industrien, som man kalder Tekstilindustrien, men som omfatter ikke alene